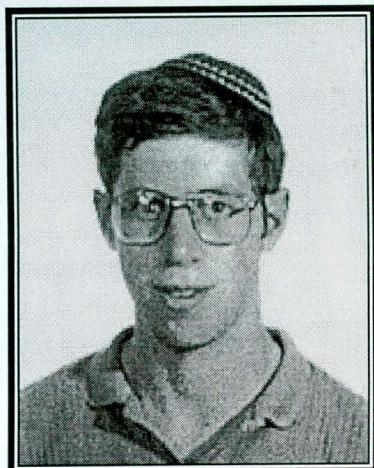

סמל ראשון עוזד כהן ז"ל

בן אסתר ואהרן
נולד בירושלים
בתאריך כ"ו באב תשל"ב, 6/8/1972
התגורר בירושלים
התגייס ביולי 1990
שרת בחיל המודיעין
נפל בעת שירותו
בתאריך ז' באיר תשנ"ה, 8/5/1995
נקבר בהר הרצל
אזור ד' חלקה 9 שורה 19 קבר 5
הותיר אחיו הורים, שני אחים ואחות
בן 22 בנפלו

קורות חיים

בן אסתר ואהרן. נולד ביום כ"ו באב תשל"ב (6.8.1972) בירושלים. עוזד למד בבית-הספר הממלכתי-דתי בית הכרם והשתלם בלימודי מחוננים במסגרת "אופק". הוא המשיך את לימודיו בישיבה התיכונית "נווה שמואל" באפרת. עוזד היה חבר בתנועת "הצופים הדתיים" והתנדב מגן דוד אדום. הקווים שאפיינו את עוזד במיוחד היו היישר האישית, הכמיהה לאמת ולצדκ המוחלטים, הרצון העז לעזר לזולת ולהציל חיים וצניעותו הרבה. הוא הרבה לחת צדקה, בעיקר בסתר.

בסוף חודש يولי 1990 התגייס עוזד לצה"ל, במסלול "ישיבת הסדר" ולמד שנה במסגרת "שילוב" של ישיבת הקיבוץ הדתי בעין צורים. בשנת 1992 החל את שירותו בחיל השריון כנהג טנק וכטען-קשר בטנק, ושירות בתפקיד זה כתשעה חודשים, עד שנפצע ואושפז בבית חולים. בהמשך שנה זו, לאחר החלמהתו, הוצב בחיל המודיעין כעובד חקר מודיעין.

בשנת 1993 חזר עוזד לישיבה לשנת לימוד. מורהו בישיבה סיפר כי עוזד היה תלמיד שקט, מופנם, מצטיין בלימודיו, אהב לעסוק בתלמוד

והתעניין בנושאי מחשבה, הגות וחינוך. בתום שנת הלימוד חזר עודד לשרת ביחידת המודיעין של פיקוד מרכז, כמש"ק פעילות חבלנית עונית. מפקדיו סיפרו שהוא חייל רציני מאוד וממושמע, אשר תיפקד מבחינה מקצועית באופן מעולה. עודד טען בפני חבריו, כי יש להשיקע את המקסימום בשירות הצבאי, בשל חשיבות השירות והចורך לתרום. הוא שאף לשלוות ותיפקד היטב במצבו לחץ. היה חייל חברותי ואחוד מאוד בקרב חבריו בענף.

ביום העצמאות תשנ"ה קיבל תעודה הצעירנות והועלה לדרגת סמל ראשון.

עודד נפל בעת שירותו, ביום ז' באיר תשנ"ה (19.5.1995). בן עשרים ושתיים היה בוגרתו. הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר הורים, שני אחים - אמוֹץ ואיתן ואחות - מיכל.

מפקד היחידה בה שירת עודד, כתב לזכרו: "קשה עד מאד לסתם במשפטים ספורים/תקופת היכרות קקרה, רבת פעילות ומעשים. עודד, כאلون צער הנטוע בקרקע המולדת/ עשה עובדתו נאמנה, בדבוקות ובעקשנות/. מהיר מחשבה, בעל יכולת ניתוח והבנה/ שואף לשלוות, ובעל יכולת הבעה עירה/ איש עקרונות, נלחם עליהם ללא פשרות/ ועומד על דעתו - ללא מORA - למול כל הדרגות/ איכפתו מארוד, רגish לכל הנעשה סביר/ וכועס, כיצד ייתכן שאחרים אינם עובדים כך/ לא איש של דברורים - איש של מעשים/ ואחד מעמודי התווך עליהם אנו נשענים/. עודד, ראיתי אותך כאדם צער, ברוך בשرونנות/ שעלה עובדתו אפשר לסיכון בעיניים עצומות/. על פועלך ואישיותך, לך הענקנו תעודה הצעירנות/ כדי להביע הערכתנו ליכולתך ולאיכותך".